

Teodora Nikolić rođena je 1998. godine u Beogradu. Studentkinja je doktorskih akademskih studija na Fakultetu primenjenih umetnosti, Univerziteta umetnosti u Beogradu, na odseku Primenjena umetnost i dizajn, pod mentorstvom dr um Tijane Kojić. Osnovne i master akademske studije završila je na istom fakultetu u okviru odseka Primenjeno slikarstvo.

Dobitnica je stipendije „Dositeja“, Fonda za mlade talente, za osnovne i master studije. Godine 2024. stekla je zvanje istraživača pripravnika na Fakultetu primenjenih umetnosti. Redovna je članica slikarske sekcije ULUS-a i slikarsko-grafičke sekcije ULUPUDS-a. Aktivno se bavi likovnim stvaralaštvom i do sada je priredila četiri samostalne i učestvovala na brojnim grupnim izložbama.

Dom omladine Beograda
Makedonska 22
dobinfo@domomladine.org
www.domomladine.org

Za izdavača:
Andrija Bojanić, direktor
Urednica programa:
Marta Marković

Savet Galerije:
Ana Veljković
Saša Janjić
Marko Lađušić
Predrag Damjanović

Dizajn:
Dom omladine Beograda
Štampa:
Promo Print

Teodora Nikolić

43 ZALASKA

9 – 21. JUL 2024.
GALERIJA DOMA OMLADINE BEOGRADA

43 ZALASKA / Teodora Nikolić

„Jednog dana sam video četrdeset tri puta kako sunce zalazi! ... znaš, kada je čovek jako tužan onda voli sunčeve zalaske“.

A. de Sent-Egziperi „Mali princ“

U novoj seriji radova pod nazivom „43 zalaska“, autorka nastavlja da razvija i produbljuje teme svog prethodnog stvaralaštva. U likovnom aspektu, ponavlja se prisustvo geometrijske apstrakcije u vidu širokih bojenih polja slikarske arhitektonike. Tematski okvir, koncept „sigurnog mesta“, sada biva konkretno inspirisan literarnim predloškom.

Pozivajući se na citat iz „Malog princa“ u kojem glavni junak pomera stolicu na svojoj planeti kako bi u istom danu video 43 zalaska sunca, Teodora Nikolić, postavkom svojih slika aludira na ovaj odlomak. Dela su izložena u dva paralelna horizontalna niza simulirajući friz. Na ovaj način, sugerise se protok vremena, tj. prostorna intervencija glavnog junaka knjige zahvaljujući kojoj on uspeva da sagleda sva 43 zalaska. Posledica takvog prostornog rasporeda slika je mogućnost posmatrača da bude, na sebi svojstven način, Mali princ. Ponavljanje radnje glavnog junaka dela dodatno se replicira u ponavljanju geometrijskih motiva u slikama.

Ipak, zalazak sunca kao motiv ovde je obrađen posredno. Autorka ne prikazuje direktno pejzaž, već se kroz odabir jarkog kolorita evocira osećaj zalaska. Geometrijska apstrakcija služi kao snažno sredstvo za postizanje ovog cilja. Činjenica da je prikaz pejzaža izostavljen uvodi komponentu univerzalnog, dozvoljavajući posmatraču da u slike učita lični doživljaj. Geometrizacija aludira na prostor, ili, u slučaju radova Teodore Nikolić, nesistematizaciju istog. Iako naš mozak prepoznaje određene sklopove geometrija kao prostorne odrednice, nije moguće, kao ni u slučaju prethodne serije radova, precizno odrediti o kakvom je prostoru reč. Upravo ovaj aspekt dodaje na važnosti ličnog doživljaja i utiska. Posmatrač može sam da domašta prostor mimo slike, ponašajući se kao na svojoj maloj planeti. Takođe, pomerajući se od slike do slike, što je sugerisano frizovima, svaki posetilac je glavni junak na svojoj planeti, proživljavajući 43 zalaska i evocirajući lični doživljaj ovog fenomena.

Poslednji deo postavke čini prostorna instalacija od klirita. Intenzitet boje njenih gradivnih elemenata, kao i prozračnost materijala, utiču na doživljaj prostora posmatrača. Kroz komplementarni kontrast plave i narandžaste aludira se na dominantne boje zalaska sunca, menjajući percepciju prostora i praveći iskorak iz irealnog prostora slike u realan prostor posmatrača.

Jovan Đorđević

